Розходився мужичок
Аж ґвалт дякувати,
Та одна йому біда:
Не вмів читати.
До аз-буки — так куди,
Не того він хоче.
Він гадає чим другим
Просвітити очі.
"Не вміє ж так старий дяк
Стрічки розібрати,
Окуляри ж як візьме —
То куди читати!
Отак і я заведу
Кондаки й тропарі,
Піду тілько та куплю
Такі окуляри".
Пішов мужик до крамниці,
Різні вибирає...
Що на очі накладе,
То все не читає.
Далі соті з носа зняв,
Об землю ударив.
Розплатився та й пішов
Сам без окулярів.
Та й на проводи сказав
Хрещеному люду:
"Окулярів не купив,
То й дяком не буду".

6 февраля [1859]